

Lovišče je izredno raznoliko in bogato, kar potrjuje tudi cela vrsta divjadi v njem. Raznolikost se poraja zaradi izredne reliefne razgibanosti in specifičnih geografskih značilnosti visokega krasa, na katerem pretežno leži. Na vzhodu in jugovzhodu se razteza na obronke Javornikov, z najvišjim vrhom na Čega lovišča 1125 m visoko Lonico, se nadaljuje proti zahodu preko flišnate Pivške kotline na Osojnico (822 m) in Kaludernik (750 m), od tam zavije proti severozahodu preko Farovških borov na Slavinske Ravnike (200 m) v Risnik, kjer meja obrne proti severu v Loze, in nato preko Slavinske gmajne v Čermelice. Od tu se spusti proti Koretanu in se tako zopet dotakne dna Pivške kotline. Po strugi Koretana meja nadaljuje proti vasi Studenec, preko avtoceste v vas Grobišče, kjer se pri mostu naveže na reko Pivko in nadaljuje ob njej in strugi Stršena v vas Rakitnik. Tu se meja obrne proti vzhodu in poteka preko železnice pod Grmačjo v Matenjski Kravjek proti Počku; od tu po župski cesti v javorniške gozdove pod Studenski vrh in dalje na javorniško cesto do tromeje lovskih dručin Pivka, Prestranek in Javornik, kjer zavije zopet proti jugozahodu na vrh Soviča (1075 m) in po vrhovih proti Lonici.

Lovišče se razprostira na 5626 ha površine in 625 m višinske razlike, zato je vegetacija izredno pestra. Tako na pobožjih Lonice in Sv. Trojice lahko že zasledimo višinske bukove gozdove, ki se proti zahodu spuščajo in nadaljujejo v jelovo-bukove gozdove, ki prehajajo v porasle kraške gmajne nekdanjih pašnikov Počka in Bil. Tu zasledimo nasade črnega bora ter avtohtonih submediteranskih združb belega in črnega gabra, hrasta in bukve, ki se proti kraškimi golišavam Osojnice in Slavinskega Ravnika izmenjujejo z nasadi črnega bora in smreke ter se nadaljujejo v primorske bukove združbe na območju Loze. Drevesno vegetacijo spremlja izredna pestrost grmičevja, trav in zeli. Matična podlaga je v vzhodnem delu in na Slavinskem Ravniku apnenčasta, zato so tu pogoste kraške jame, spodmoli, kotanje in vrtače. Zaradi porozne podlage tukaj ni tekoče vode. Dno Pivške doline, po katerem se kot hrbtenjača vije reka Pivka s pritoki, je pretežno flišno. Posamezni flišni nanosi se zajedajo tudi proti pobožju Ravnikov in Osojnice, zato tukaj pogosto naletimo na stalne vire tekoče vode in izvirke. Pivka v zgornjem toku v sušnih mesecih zaradi apnenčaste podlage pogosto presahne, v spodnjem toku od Čivana proti vasi Grobišče in naprej proti Postojnski jami pa na flišu vodo ohranja, zato se v in ob njej čivi bogastvo rib in ptic. Ob jugozahodni meji lovišča proti Okrogliku v podnočju Svete Trojice leži presihajoče Petelinjsko jezero, kjer je ob visokih vodah pravo shajališče divjih rac. Podnebje je tipično kraško – preplet celinske in mediteranske klime, zato so pogoste mrzle zime z obilo snega in močno burjo ter suha in vroča poletja s pogostimi požari zaradi njih se kraških gmajn.